

Tellus.

Rug

Organ för Malmö UFO-Sällskap

508ne

Vintern, mellan den 27 Juni och 2 Juli, har snabbt flytt sin kos. Solen var synlig i 5 hela dagar i sträck, sedan har efterhösten satt in på allvar och det hade vi inte väntat oss så snart.

Rentvättade har gator och vägar blivit så det förlår och renskannan har varit en trogen följeslagare hela tiden. Vintern har också lyst med sin frånvaro och Juli, som annars räknas till den varmaste månaden, har endast uppvisat en medeltemperatur på 17 grader middagstemp. Vädret tycks även ha skrämt bort våra flygande vänner från universum, de ha inte synts till på en god stund.

Tidningsredaktionen har haft semester så att Augustinmålet blev inte färdigt i tid, men nu har vi kommit igång och kör för full "rulle". Red. väntar förtätnande på insändare från medlemmarna som kan komma de andra till del. Även en rolig historia är välkommen. Vi äro tackfulla för alla tips.

Har ni några önskemål angående programmens innehåll, så säg gärna ifrån, liksom om någon har en speciell sak som fordrar en närmare förklaring, det är lärorikt att höra andras "sitter i olika sammanhang. Vi stå alla hjälps åt att lära varandra något av livets verklighet, så att vi stå väl rustade när tiden är inne att besvara alla frågande människor. Dessutom böra vi lära oss telepati så gott vi kan, så att vi kunna ta emot budskap ev. tala med en annan varelse från en annan värld. Detta går bra då klubbens medlemmar i regel äro av små kamratgrupper om 2 a 3 personer. Ni kan då prova er fram vid de tillfällen då ni träffas. Börja med enkla geometriska figurer såsom cirkeln, kvadraten, triangeln, halvkulan, linjen, pyramiden och cylindern. Tänk på en av dessa figurer och låt motparten lura ut vilken du tänker på. I början går det lite trögt men det kommer lansa fort. Äro ni trötta är det inte lönt att försöka, man bör vara någorlunda utvilad. Undvik onödiga gifter så blir huvudet klarare, men framför allt annat: Sök inre harmoni och allt går bra.

Det har hänt att Alve och Ebbe har kontaktat varandra telepatiskt och Ebbe har gått och köpt vad Alve har tänkt på. Det finns många exempel på liknande fall ute i livet. Dr. Vilhelm Helles bok: Okända och försmådd livskrafter, är en mycket bra handbok just i alla dessa psykiska frågor och telepatin har utförligt behandlats i denna bok. Det är Hellsans förlag som har utgivit boken och priset är Kr: 11,50. 160 sidor med värdefull läsning.

Djurens känslighet för underliga himlafenomen har ofta iakttagits i USA och i England. Den 13 okt. 1953 iakttog Mrs E. Cortsen, Pleasant Hill, Calif., medan hon utfodrade sina kalkoner, att de blev mycket upphetsade. Då hon tittade upp såg hon fyra runda föremål som som flög på stor höjd. Objekten gnistrade i solen och hon såg hur de släppte ut en mystisk vit substans. Mrs Cortsen säger att en remsa av det vita ämnet fastnade i ett träd. Remsan var 3,5 meter lång. Amerikanska flygvapnets experter försökte analysera den mystiska substansen.

Ett liknande fall inträffade i februari 1954 då ett tefat utstötte en trög substans över San Fernando Valley i Kalifornien. Substansen föll ned på buskarna och hoppade ut på förbipasserande liksom hår till en magnetiserad kam. Den märkliga substansen försvann eller dematerialiserades då den hölls i handen.

Röd snö, av en mängd som på vissa platser uppgick till 80 ton per km² och som täckte en yta av 2550 km², föll över Minneapolis med omnejd den 13 mars 1954. Röntgenundersökning avslöjade anslutning av partiklar innehållande fältspat, kvarts och järnhydroxid. Men varifrån på jorden kom dessa mängder av stoft? Vi vet inte mer än de gamla romarna år 230 f.kr. som också rapporterade röd snö: eller munkkrönikörer från Väst-Europas medeltid som upptecknat liknande fall.

Det mystiska fenomenet att is fallit från skyarna över England och USA har officiellt, men föga övertygande, förklarats vara utsläppt av piloter. Isen antages komma från luftintagen på jetplanen, eller från defekta defrostmekanismer trots att, i det senare fallet, isen upplöses i dimma innan den når marken.

Det har inträffat fall, såsom vid Stebbing, en by i Essex, där den så kallade isen inte alls var is utan något okänt genomskinligt material av samma slag som släpptes från tefat över Väst- och Sydfrankrike. I fallet vid Stebbing tog den lokala polisen hand om substansen på order av flygdepartem. Hitintills har inte allmänheten underrättats om vad det var — om nu analytikerna vet det!

Den 7 juni 1952 inträffade en minst sagt ovanlig händelse. En isklump, stor som ett ämbar, störtade genom taket till en bungalow i Downend, Bristol. Ingen flygmaskin kan rimligen ha släppt ned denna isklump!

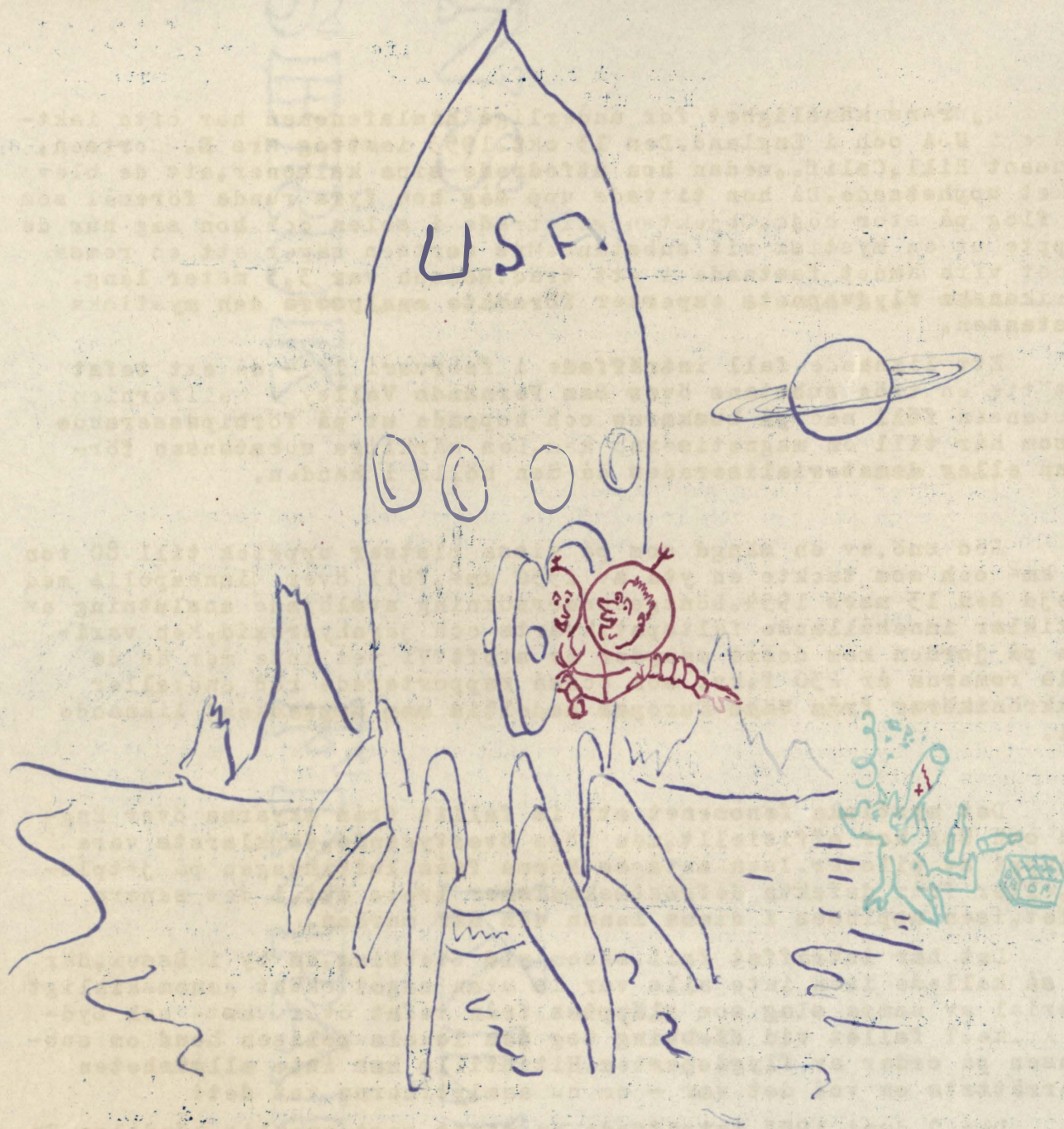
(Efter H.P. Wilkins: Saucers Uncensored.)

Över hela Frankrike och stora delar av övriga Europa tycks mängder av små män svepa ned för att besöka jordmännen. I Frankrike har situationen blivit så krävande att borgmästaren i det lilla samhället Chateau-Neuf-Du-Pape har utfärdat ett dekret som förbjuder flygande tefat att landa. Vidare gav han poliskåren order att konfiskera alla tefat som inte åttlydde bestämmelsen. Han förklarade att en sådan åtgärd var nödvändig emedan tefaten "störde lugnet och den allmänna ordningen".

(Efter: Flying Saucer.)

Endast de som vet litet om en sak har en klar och bestämd åsikt om den.

(Charles Fort i "LO!")

Harry, titta! Här finns
former av intellektuellt liv!"

Mellan Mars och Jupiter är det ett hump på 51 milj. mil. Detta förbryllade astronomerna då de hade räknat med en planet till på anvisat avstånd av c:a 50 milj. mil från Solen. Den 1 jan. 1801 observerade Piazzi i Palermo några små stjärnor i Oxens bild och märkte att det fanns en som han inte tidigare sett där. Följande kväll tittade han igen på samma plats men fann då att den lilla stjärnan hade flyttat på sig. Piazzi tog den för en komet då sedan fortliden de sex planeterna med Saturnus ytterst ansågs vara komplett. Samma misstag gjorde Herschel då han 1781 upptäckte Uranus. Kepler hade redan 1596 pekat på luckan mellan Mars och Jupiter och enligt Titius lag (1772) om planeternas fördelning inom systemet borde en planet finnas i nämnda lucka. Bode i Berlin, fann denna lag så matematiskt riktig, att han organiserade ett forskarteam på 24 astronomer för att söka den saknade planeten. Så snart Bode fick vetskap om Piazzi's upptäckt, var han övertygad om att den nya stjärnan var den sökta planeten. Piazzi's planet fick namnet CERES, efter Ciciliens skyddsgudinna.

Luckan var nu utfylld och ingen tänkte mer på den. Men redan den 22/3-1802 fann Olbers i Bremen en ny stjärna på samma avstånd som Ceres. Den nya stjärnan flyttade sig också bland de tidigare kända och det befanns att det var ännu en planet som gjorde Ceres sällskap. Den nya planeten fick namnet Pallas och hans omloppstid var 1685 dygn, Ceres omloppstid var 1681 dygn. Upptäckten av Ceres och Pallas orsakade en revidering av befintliga stjärnkartor och kataloger. En av de medverkande i detta kolosala arbete hette Harding. Det dröjde ej länge förrän han hittade en ny planet, den 1/9- 1804 i Fiskarnas bild. Olbers undersökte nu de tre planeternas banor och fann att de korsade varandras banor i Jungfruns bild. Han framlade då hypotesen, att de funna planeterna voro rester av en stor planet som sprängts i bitar. I själva verket ligger det ej utom det tänkbaras område. Om Jorden skulle råka ut för detta, så skulle bitarna återkorsa varandra vid katastrofpunkten. Olbers utsatte nu "Jungfrun" för en närmare "okulär" besiktning, då han trodde att den tänkta explosionen ägt rum i nämnda stjärnbild.

Den 29/3- 1807 kom en fjärde planet i sikte, vilken fick namnet Vesta. Denna planet går runt Solen på 1326 dygn. 1845 gjordes nästa upptäckt av en liten planet. Sedan kom upptäckterna i snabbare följd tack vare bättre instrument. Ingen av dessa små kunna ses för obeväpnat öga. Vi känna nu 2000 sådana små planeter men det beräknas att minst 40,000 dylika irra omkring i vårt system. Av dessa 40,000 är det endast ett mycket litet antal som kan ses med de största teleskopen. De flesta äro stenblock av mycket varierande storlek samt oregelbunden form. Inte ens de största äro klotrunda som de andra större planeterna. Detta tyder faktiskt på en explosion av en större planet.

Astronomerna har uppdelat dessa småttingar i grupper, där de ingående delarna liksom hålla πx ihop. Dessa grupper har fått familjenamnsåsom Florafamiljen, Mariafam. Josefam, Thesifam. o.s.v. Deras banor runt πx Solen äro elliptiska.

Den kände astronomer Barnard har beräknat storleken på de 4 största av asteroiderna, som de också kallas. Sålunda är diametern på Ceres c:a 78 mil Pallas, 49 mil, Vesta 39 mil och Juno 20 mil. Här nedan en tabell på ännu några st:

7	st.	--205 km.
46	"	--100 "
138	"	--120 "
256	"	-- 78 "
246	"	-- 50 "
120	"	-- 30 "
73	"	-- 20 "
17	"	-- 12 "
2	"	-- 8 "
3	"	-- 5 "

Som jämförelse kan nämnas att Mars" båda månar har en diameter på endast 10 km, medan vår egen måne kan ståta med hela 3480 km. Kanhända äro Mars' småmånar ett par infångade småplaneter eftersom de röra sig mot planetens rotation. Det finnes även esoteriska hypoteser om dessa båda månar, vilka kräva en ingående förklaring.

I Kaldeernas skrifter är denna sprängda planet omnämnd med namnet Malak och i judiska kabbalan heter den Mardock. När i tiden denna katastrof inträffade är för den ortodoxa vetenskapen absolut omöjligt att bestämma. Däremot har den ockulta vetenskapen något att komma med, som för många kan tyckas ganska så långsökt. Angelucci lär ha varit på en astralfärd och på så sätt nått fram till en av de små planeter. Här hade han träffat på någon som kunde ge honom en förklaring på hur katastrofen inträffat. Detta bör undersökas närmare...

Antagligen är han mycket hungrig, eller så
har dom en väldig inflation här.